

[Preben Steen Nielsen]

atomvåben på dansk jord og ingen stationering i Danmark af fremmede tropper under de herskende forhold.

Vi er derimod fortsat uændret af den opfattelse, at Danmark ikke ved et angreb kan klare sig alene, men at man må have hjælp udefra, og at grundlaget for denne hjælp bl. a. vil være, at de nødvendige modtagefaciliteter: flyvepladser, havne og depoter, er forberedt i fredstid og under alle forhold er ledet og styret af den danske regering.

Det er ud fra disse vurderinger, at socialdemokratiet forhandler om en ny forsvarsordning, og i lyset af disse forhandlinger agter vi at stemme imod både det nu af hr. Steen Folke fremsatte dagsordensforslag og de dagsordener, der ellers måtte komme senere i debatten.

Arne Christiansen (V):

Venstre har altid lagt vægt på, at vi her i salen kan diskutere udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik og gerne med større hyppighed, end det har været tilfældet. Jeg vil dog sige om debatten i dag, at den måske kommer lidt skævt ind i billedet i betragtning af, at vi skal have en sikkerhedspolitisk debat i overmorgen. For det første er vi jo, som forsvarsministeren understregede, ved indledningen til nogle væsentlige forhandlinger om forsvaret, hvorom der ikke er meget mere at sige end det, der er sagt, og for det andet er det overordnede synspunkt også for forsvarspolitik den danske sikkerhedspolitiks troværdighed. Det må det være både set østfra og set med vore egne øjne, og derfor er der efter min mening en overlappning i disse to debatter.

Men for sikkerhedspolitikens troværdighed spiller karakteren og omfanget af det danske forsvar selvsagt en vigtig rolle. Jeg er overbevist om, at der er overvejende enighed om den sikkerhedspolitiske ramme for vort forsvar. Der, hvor der endnu består uenighed, er vel om udfyldningen af rammen, men jeg noterede mig, at forsvarsministeren sagde, at han lagde vægt på at få et så bredt forlig som muligt. Vi har jo nu erfaringer fra to 4-årige forlig at bygge på. Vi må erkende, at der har været visse blokeringer i lovene, således at rammen ikke er blevet udfyldt. Grundlaget var måske ikke helt så gennemarbejdet i 1973 og 1977, men jeg synes, der er

grund til at påskønne den langtidsplanlægning af forsvaret der er foretaget, og som vi nu har som grundlag for de forhandlinger, der er begyndt.

Når jeg nævner, at rammerne ikke er udfyldt, er det også nødvendigt at sige, at det bliver de efter venstres opfattelse heller ikke med det socialdemokratiske udspil, men vi forhandler i denne tid, og jeg skal ikke foregribe nogen resultater, kun fastslå, at venstre ikke kan acceptere nogen reduktion i de totale styrkemål. Vi er parate til at acceptere den nødvendige budgetforhøjelse, dvs. i hvert fald 3 pct., eller hvad der mere måtte være nødvendigt. Dertil kommer, at vi er lydhøre over for det, som ministeren også var inde på: nødvendigheden af fleksibilitet med henblik på den størst mulige effektivitet, med henblik på at få det mest mulige ud af de penge, som vi bruger på forsvaret.

Vi hørte så fra ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Folke, den sædvanlige remse om, at der spares alle andre steder, men forsvaret skal der bare bruges penge på. Ja men det er nok nødvendigt at gøre opmærksom på, at herhjemme bestemmer vi selv niveauet for vor uddannelse, for vores socialpolitik, hvilke trafikinvesteringer vi vil foretage osv., men vores sikkerhedspolitik er afhængig og i høj grad bestemt af udefra kommende faktorer, som vi ikke selv har nogen indflydelse på. Jeg skal såmænd gerne gøre hr. Steen Folke den tjeneste at nævne Afghanistan, men det er nu ikke det væsentligste i denne forbindelse. Det er det trusselsbillede, som vi kender i den del af verden, vi lever i, og hvor svaret er den alliance, som vi har været medlem af i mere end 30 år, og som har sikret fred i vor del af verden i den tid.

Men over for den har vi også en forpligtelse. Jeg vil gerne minde om, at forsvarets opgave nu som tidligere er at bidrage til denne vestlige alliances samlede krigsforebyggende politik, og her spiller ikke mindst viljen og evnen til at modtage forstærkninger ind. Jeg komplimenterer ministeren for, at han gjorde noget ud af dette – hvis det virkelig var værd at ofre så meget på denne forespørgsel, der jo udelukkende er af rent taktisk karakter i en given situation – men nu fik vi altså, folketinget her, klarhed over, hvor væsentligt netop spørgsmålet om forstærkninger er, og hvor væsentligt det er, at vi forbereder os på, at vi er troværdige part-